

Decyzja Europejskiego Rzecznika w powyższej sprawie, dotyczącej nieudzielenia informacji przez OLAF i odmowie dostępu do akt dochodzenia w sprawie Lasów Państwowych w Polsce

Decyzja

Sprawa 854/2020/EIS - **Otwarta** 16/06/2020 - **Decyzja z** 16/06/2020 - **Instytucja, której sprawa dotyczy** Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (Nie stwierdzono niewłaściwego administrowania) |

Szanowny Panie,

W dniu 18 maja br. złożył Pan skargę w imieniu Pana Andrzeja Górskiego ('skarżący') do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich przeciwko OLAF, dotyczącą powyższej sprawy.

W skardze zostały podniesione dwie kwestie:

po pierwsze, że OLAF odmówił udzielenia informacji na temat dochodzenia w sprawie Lasów Państwowych w Polsce i niesłusznie zakwalifikował udział skarżącego w sprawie jako 'świadka' lub 'informatora';

po drugie, odmówił skarżącemu dostępu do akt przeprowadzonego dochodzenia.

Po dokładnej analizie wszystkich informacji przekazanych w skardze, podjęliśmy decyzję o zamknięciu postępowania następującym wnioskiem [1]:

Informacje zawarte w skardze nie pozwalają na stwierdzenie, że OLAF dopuścił się niewłaściwego administrowania.

W kwestii pierwszej:

Skarżący nie zgadza się z kwalifikacją swojego udziału w postępowaniu OLAF-u jako 'świadka' lub 'informatora'. Jednak zgodnie z definicją zawartą w *Wytycznych dla pracowników OLAF-u dotyczących postępowań dochodzeniowych* [2], informator to 'osoba fizyczna która dostarcza informacje mogące mieć znaczenie dla dochodzenia prowadzonego przez OLAF'. Z treści skargi wynika, że dzięki informacjom przekazanych przez skarżącego do OLAF, zostało wszczęte dochodzenie w nadmienionej sprawie. Tym samym, nie zostało wykazane, że OLAF nieprawidłowo uznał, że skarżący był informatorem w sprawie.

OLAF powiadomił skarżącego o zakończeniu dochodzenia w nadmienionej sprawie i wskazał, że informacje otrzymane w wyniku dochodzenia podlegają zasadzie poufności i ochrony danych osobowych. OLAF argumentował odmowę udzielenia informacji o postępowaniu faktem, że skarżący nie był stroną postępowania, ale informatorem i świadkiem w sprawie.

Zgodnie z rozporządzeniem 883/2013 [3] i *Wytycznymi dla pracowników OLAF-u dotyczącymi postępowań dochodzeniowych* [4], OLAF nie jest zobowiązany do udzielenia informacji dotyczących dochodzenia świadkom lub informatorom w sprawie. W związku z powyższym, skarżący nie jest uprawniony, aby domagać się od OLAF-u, aby ten zajął się jego dodatkowymi pytaniami na temat przeprowadzonego dochodzenia. OLAF **może** powiadomić świadka lub informatora o zakończeniu dochodzenia, ale może też odmówić powiadomienia w sytuacjach określonych w rozporządzeniu 883/2013 [5].

Stanowisko OLAF-u jest tym samym zasadne.

W drugiej kwestii:

Odnosnie tego przedmiotu skargi, który dotyczy dostępu do akt dochodzenia w sprawie Lasów Państwowych w Polsce oraz możliwości zastosowania art. 15, paragraf 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 42 Karty praw podstawowych UE, należy zauważyć, że przepisy te ustanawiają ogólną zasadę dotyczącą prawa dostępu do dokumentów. Prawo to nie jest jednak prawem bezwzględnym, lecz podlega określonym zasadom i ograniczeniom z uwagi na interes publiczny lub prywatny, ustanowionych w drodze rozporządzeń [6].

W niniejszej sprawie, OLAF słusznie wskazał, że rozporządzenie 883/2013 nie przyznaje informatorom ani świadkom prawa do uprzywilejowanego wglądu do akt dochodzenia. Co więcej, akta sprawy objęte są wzmiankowaną zasadą poufności [7]. W związku z tym, działanie OLAF jest prawidłowe.

Administracja UE powinna oczywiście starać się przekazać obywatelom informacje, o jakie oni występują, ale w przypadku OLAF-u większość informacji, jakimi OLAF dysponuje, ma charakter poufny. Pragnę nadmienić, że w prawie europejskim obowiązuje domniemanie [8], że dostęp do dokumentów postępowania prowadzonego przez OLAF narusza ochronę celu tego postępowania, co tym samym uzasadnia odmowę dostępu do tych dokumentów. To ogólne domniemanie obowiązuje również po zakończeniu przez OLAF postępowania. [9]

Niemniej skarżący może zwrócić się do OLAF o uzyskanie publicznego dostępu do dokumentów zgodnie z przepisami rozporządzenia 1049/2001 [10], pisząc na następujący adres:

Komisja Europejska Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) 1049
Bruksela Belgia

lub poprzez stronę internetową:

https://ec.europa.eu/anti-fraud/contacts/general-enquiries_en

Jeżeli nie otrzyma on zadowolającej odpowiedzi od OLAF w rozsądnym terminie i po wyczerpaniu dwustopniowej drogi postępowania określonej w rozporządzeniu 1049/2001, skarżący może złożyć nową skargę do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich.

Dziękujemy za skontaktowanie się z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich.

Z wyrazami szacunku,

Marta Hirsch-Ziembińska Kierownik Działu 1 ds. Dochodzeń i Technologii Informacyjno-Komunikacyjnych

[1] Wszystkie informacje na temat procedury i praw związanych ze skargami można znaleźć na stronie internetowej <https://www.ombudsman.europa.eu/pl/document/70707> .

[2] Glosariusz Wytycznych dla pracowników OLAF-u dotyczącymi postępowań dochodzeniowych, str. 24. Pełen tekst Wytycznych:
https://ec.europa.eu/anti-fraud/sites/antifraud/files/gip_pl.pdf

[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999

OJ L 248, 18.9.2013, p. 1–22.

Pełen tekst rozporządzenia:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013R0883&from=PL>

[4] Pełen tekst Wytycznych: https://ec.europa.eu/anti-fraud/sites/antifraud/files/gip_pl.pdf

[5] Art. 11 ust. 8 rozporządzenia nr 883/2013 stanowi, że OLAF może odmówić informatorowi informacji o zamknięciu dochodzenia „jeżeli uzna, że może on zagrozić uzasadnionym interesom osoby objętej dochodzeniem, skuteczności dochodzenia i działań podejmowanych w jego następstwie lub którymkolwiek wymogom dotyczącym poufności”.

[6] Art.15, paragraf 3, ustęp 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej .

[7] Art. 10 rozporządzenia nr 883/2013.

[8] Orzeczenie Sadu w sprawie T-110/15, *IMG przeciwko Komisji* , ECLI:EU:T:2016:322, paragraf 37.

[9] Ibidem, paragraf 35.

[10] Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Sadu Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji

OJ L 145, 31.5.2001, p. 43–48. Pełen tekst rozporządzenia dostępny tutaj:
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001R1049&from=PL>